

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.

Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштом унутрашњом посредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије, г. Вељу Рамадановићу, к. д. агенту у Нотор. Дописи се шаљу Уредништву. Уколико се не враћају.
Огласи се шаљу администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из петит слова по 4 паре за први пут, а за сваки даљи пут по 2 паре, из вишних слова сразмјерно више.

Власник: Државна Штампарија

Излази суботом

Одговорни уредник: М. Рамадановић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Војног, а на основу чл. 225. тач. 15. Закона о Устројству војске ријешили смо и рјешавамо:

да се пјешадијски поручник Драгиша Маријановић и официр народне војске Милија Деловић из баталиона Андријевачког, — по својој молби врате поново у дјелствителну службу са истим чиновима.
Наш министар војни нека изврши овај указ.

Цетиње, 26. октобра 1910 год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни,
Бригадир И. Буровић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра војног, а на основу чл. 116. а у вези са чл. 218. Закона о устројству војске ријешили смо и рјешавамо:

да се командир Алекса Јанковић, стави у пензију, која му по годинама проведеним у државној служби припада.
Наш Министар војни, и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.

Цетиње, 26. октобра 1910. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Војни,
Бригадир И. Буровић с. р.Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог заступника Нашег Министра Правде, Нашег Министра Просвјете и Црквенијех послова, постављамо: за писара друге класе Великог Суда, са годишњом платом од 1200 перпера, Комнена Сахића, досадашњег писара обласног суда у Подгорици; и

за писара обласног суда у Подгорици, са годишњом платом од 1000 перпера, Владимира Грујића, досадашњег практиканта Главне Државне Контроле.

Заступник Нашег Министра Правде, Наш Министар Просвјете и Црквенијех Послова, нека изврши овај указ.

Цетиње, 17. октобра 1910 г.

НИКОЛА с. р.

Заступник Министра Правде,
Министар Просвјете и Цркв. Послова,
П. Вучковић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Финансија и Грађевина постављамо:

за солара солског магазина при његушкој царинарници Ђура М. Врбицу, досадашњег солара солског магазина у Бару са годишњом платом од хиљаду и осамдесет (1080) перпера; и
за солара солског магазина при барској царинарници Милоша Бл. Врбицу, са годишњом платом од осам стотина и четрдест (840) перпера.

Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши овај указ.

Цетиње, 28. октобра 1910 г.

НИКОЛА с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости Божјој

КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела, а на основу члана 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 22. октобра 1910. године, број 446, донешено на основу тач. 7. члана 120. Устава, које гласи: „Да се Јован Б. Гузина, ускок из Херцеговине, изузетним путем прими у црногорско држављанство.“

Наш Министар Унутрашњих дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 27. октобра 1910. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.

— Ријешењем г. заступника Министра Правде, од 27. октобра т. г. број 4876, постављен је за јавног правозаступника при Краљ. Обласном Суду у Подгорици г. Д-р Секула Дрљевић.

К броју 4876. Из канцеларије Краљ. Министарства Правде. 27. октобра 1910. Цетиње.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— У прошлу сриједу, на дан педесетогодишњице вјенчања Њихових Величанстава Краља Господара и Краљице Милене било је у Влашкој Цркви благодарење за Њихов дуг и срећан живот.

У вече истога дана било је у Двору свечано соаре на који су били позвани сви чланови дипломатског кора са госпођама, као и наши министри и великодостојници.

— Њихова Краљ. Височанства Књаз Мирко и Књагиња Наталија, повратили су се у прошлу суботу са Крушевца.

— Јучер, поводом рођен-дана Њ. В. Краља Италије, овдашњи италијански посланик г. барон Сквити од Палермити и Гварна, примао је честитања у посланству. У име Његовог Величанства Краља Господара честито је маршал Двора, г. Славо Рамадановић, у име Његовог Краљ. Височанства Књаза Нашљедника, ађутант г. Блажо Врбица, а у име Краљевске Владе, заступник председника Министарског Савјета, г. Марко Ђукановић.

— Г. потпуковник Рибан-де Серван, кр. италијански војни аташе, допутовао је на Цетиње.

На заузимање Кр. Владе да би се емигранти из Скандерије, који су скоро пријешли у Црну Гору могли слободно повратити на своја огњишта, овдашњи цар. отом. посланик г. Садредин-бег упутио је Кр. Влади ноту саопштавајући јој да је Царска Влада израдила амнестију за поменути емигранте, те у преводу доставља извод из прокламације од 19. октобра о. г., којом се тај повратак обзнањује, а који гласи:

„Пошто су бјегунци из Скадарског Вилајета напустили своја огњишта, да се склоне у Црну

Гору усљед лажних подговора изјесних незадовољеника подлажући се тиме неоправданом страху, Царска Влада задахнута својом узвишеном бригом о њима, те да би их сачувала од невоље и од штета одлучује:

I. Продужење рока за њихов повратак, одређеног од стране пријеког суда.

II. Да се наплата пореза, званог на овце, одгоди до оног времена, када им њихово финансијско стање буде дозволило да га исплате.

III. Да се не узимају на одговорност за емиграцију они, који би се жељели повратити, и да могу слободно располагати са својом имовином и свим оним, што су код куће оставили.

IV. Рекрути, који су позвани на одслужење свог трогодишњег рока у војсци, одслуживаће своју војну обавезу у вилајету почињући од 22. и 23. год. и то само три мјесеца; а једино рекрути од 21. год. ићиће за једну годину изван вилајета.“

Према горњем наречењу је од стране г. министра унутрашњих дјела да надлежне Кр. Власти неодложно саопште наведено свим емигрантима и да их пријатељски савјетују да се поврате својим кућама.

На тај начин Кр. Влада успјела је, у колико јој је било могуће, да својим посредовањем обезбеди слободан повратак емиграната. На њима сад остаје да паметно употребе помиловање, које им је израђено, како се иначе не би излагали патњама.

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД

Састанак царева

Руски цар Никола учинио је 22. ов. мјес. посјету њемачком цару у Потсдаму. На станици га је дочекао цар Вилхелм, са принчевима, Бетманом—Холвегом, Кидерленом и особљем руске легације. Поздрав владоаца био је веома срдчан. Цареви су се одвезли затим у нову палату. Та се посјета у мјеродавним њемачким круговима сматра као акт обичне куртоазije, те неће имати никаквих пошљедица у погледу одношаја Русије према осталим Велесилама, као год што неће утицати ни на односе њемачке према државама Тројног Савеза. — Приликом гала-динеа владоаца су пили један другом у здравље, споразумјевши се претходно да не држе никакве здравце, којима би се могао придавати виши значај, с обзиром на породични карактер посјете. Сјутра-дан пред подне цареви су отишли у лов у царском забрану код Боргсдорфа, одакле су се после подне повратили у Потсдам. Касније се цар Никола одвезао аутомобилом у маузолеј, положивши вјенце на саркофаге цара Фридриха и царице, а у 11 сати ноћу отпутовао је, испраћен од цара Вилхелма до станице Вилд-парка.

Цар Вилхелм је одликовао руског министра иностраних дјела Саконова орденом „Црвеног орла“ I степена, а руског посланика у

Берлину, и министра Фредерикса брилијантима за орден „Црнога орла“. Цар Никола, пак, одликовао је Бетмана Холвега, њемачког канцелара, I степеном ордена „Св. Андрије“, а Кидерлен—Вехтера орденом „Александра Невскога.“

Реконструкција кабинета у Француској

Због несугласица, које су биле настале међу министрима, односно промјене синдикатског закона, којим се ограничава право штрајка, министар председник Бријан поднио је председнику републике Фалијеру оставку цијелог кабинета, ушљед чега је овај понудио ново Бријана да састави нови кабинет, који је он и саставио, задржавши у истом неколико дотадашњих министара.

Према томе кабинет је овако састављен: Бријан мин. председник и унутрашњих дјела; Пишон, спољних послова; Жирар, правде; Морис Фор просвјете; Клоц, финансија; Жан Дипи, трговине; Рејно, пољопривреде; генерал Брен рата; адмирал Лапеирер, морине; Морел, колонија.

Енглеска и Персија.

Према пошљедним вијестима положеј у Персији се је погоршао. Као што руски листови јављају онамо влада анархија у највећој мјери, те су разбојничке чете поплавиле цијелу земљу, ма да је из Техерана послата војска против њих. — Енглеска је искрцала у Лингаху један одред од 160 поморских војника ради заштите странаца. Поводом тога персијска влада тражила је да се ти војници поврате, а енглеска је влада одговорила да ће се то учинити прилике. — Са поменутиим војницима искрцана су и четири топа, те се говори да је то учињено на позив гувернера реченог града и енглеског вице-консула, док је јављено у Техеран да ће се персијска влада сматрати одговорном за сваки нападај на енглеске поданике и њихова имања. — Изгледа пак да је постигнут споразум са државама Тројнога Савеза, које су вољне да дозволе да Енглеска дјеломично посједне персијске пограничне крајеве, у колико се то односи на заштиту енглеских интереса, те одбијају сваку интервенцију у прилог Персије, док се неби крњио њен државни интегритет. — У томе смислу посланици њемачке, Аустро-Угарске и Италије у Лондону, предали су Енглеској влади једнаке ноте.

НАРОДНО ЗДРАВЉЕ

Шта је управо узрок колери

Дуго се није знало, шта је управо узрок колери. Прост свијет називао је у тој болести „бич Божји“, којим казни људе за њихове гријехе, или је мислио, да је то неки отров у ваздуху; нека запаха из нечистоће и смрадова. Било их је и таквих, који су колеру представљали као неку црну, страшну жентурачу, која с времена на време по народу заије и немилостиво коси. У кратко: разни народи имали су разне представе о узроку и поријеклу колере.

Али ни лекари нијесу у томе сагласни. Неки су н. пр. појаву колере доводили у везу са положајем земље према сунцу или мјесецу; други су је тумачили повквареним ваздухом и испарењима из мочвара („мефитизми“, „миазме“), а неки опет поднебљем или храном. И тако је трајало све до скоро. Било их је, шта више, тако рећи до јуче, који су заступали и мишљење, да колера није заразна, и да не прелази с особе на особу.

По себи се разумије, да је опет с друге стране било и међу старијим лекарима људи, који су правилно схватили појаву колере и начин како се она шири. Увидјели су, да она мора бити заразна болест особите врсте; да се поглавито шири трагом живог људског промета (нарочито на воденом путу); и да прелази с особе на особу. Шта више назирали су и то, да узрок колере мора бити неки живи створ, нека жива клица, која под извјесним приликама напредује, а под другим опет опада и гине.

Тако је то питање трајало све до год. 1883. Те године пошаље њемачка влада Роберта Коха и неколико његових ученика у Мисир и Индију, гдје готово увијек колера бјесни, да на лицу мјеста, — управо на леглу њеном — свестрано проуче ту болест, а нарочито узроке њене. За тај посао одређен је Кох зато, што је баш он тада у проучавању заразних болести највеће успјехе показао. Тако је непосредно прије тога — у марту 1882. год. — пронашао узрок туберкулози (јектици) — т. з. бацил туберкулозе — а тиме ударио чврст темељ цијелој данашњој, успјешној борби против те болести.

Кохова проучавања колере на лицу мјеста дала су убрзо сјајне резултате. Већ из Мисира могао је јавити, да је нашао прави узрок или клицу те болести. А кад је и даљим својим испитивањима у Индији отклонио готово све сумње у исправност свога проналаска, вратио се у Европу, и објавио широм цијелога свијета, да је узрок колери нека сићушна, невидљива клица у облику запете („коме“) — т. зв. кома-бацил или вибрион колере. Могао је то изрећи већ по томе, што га је стално и увијек налазио у изметинама болесника или у цријевима љешива од колере, а никад код болесника или мртваца, који су од друге сличне болести боловали. Сем тога налазио је Кох ту клицу и у води, којом су се тамошњи становници служили. Најпослије имао је Кох и других доказа, да је та клица доиста проузрокотворила колере.

Сасвим је природно, да је тај Кохов проналасак примљен с великим одушевљењем, јер се сад већ на основу тога могла повести борба против колере. Али је исто тако природно, да је међу лекарима и научницима било и таквих, који су још једнако сумњали, је ли баш тај Кохов кома-бацил истинит и прави узрок колери. Тако су на пр. неки мислили, да та клица неће бити узрок колери, него само вјеран пратилац гдјегод се нађе, или природна пошљедица њена. Други су опет признавали, да он, истина, стоји у некој вези с колером, али да је сам за себе не може изазвати, док не прође неке мијене, које у њему могу наступити само утицајем извјесног земљишта; док не напне у одређено доба и на особе, које су нарочито склоне да га приме (Петенкоферове претности од мјесној, временој и личној диспозицији код колере).

Сва та супротна мишљења ваљало је побити, а то је у први мах било тешко. И ако је Кох већ имао издвојену клицу колере и њу изван тијела човјечјег пресађивао, размножавао, посматрао и с разних страна испитивао — ипак му је недостојао закључни доказ: — доказ, да је та клица доиста заразна, и да не производи никакву другу болест него само колеру. То му је тешко било доказати с тога, што животиње не болују од колере, што се, дакле, с почетка није могао послужити опитима на животињама, да доиста заразну снагу те клице утврди. Тек кад је његовим ученицима пошло за руком, да том кликом вјештачки и животиње заразе, те ту исту болест и на њима изазову, тек онда се сумња почела губити, и Кохово мишљење освајати.

Али за неке ни то није било довољно. Противници Кохових назора нијесу ни томе — тако јаким доказу — вјеровали. И поред тога су порицали заразну моћ Кохова вибриона — бар за човјека... само за то, што она није и опитом на човјеку доказана. А како сетаки опити на човјеку не извршују, остало је то питање још под том пошљедњом сумњом.

Па и те пошљедње сумње убрзо је нестало — на жалост — једним несретним случајем. Новембра мјесеца 1884. године зарази се случајно непажњом, при радима с Коховим вибрином у самој Коховој лабораторији један од његових сарадника тим вибрином из једног расада, и правилно оболу од праве, азијатске колере — и ако у то доба нигдје у цијелој Њемачкој није било ни једног случаја те болести. У току даљих радова на том питању случајно се заразе расадима кома-бацила још 3 Кохова ученика и сарадника

— Ј. Пфајфер, Е. Пфул и Ергл, — а од тога доба јављали су се — на жалост — такви случајеви и по другим лабораторијама, гдје се Кохов вибрион проучавао; гдје су, дакле, научници с њиме опите градили.

Природно би било, да су се Кохови противници бар тим непогодним доказима задовољили, и сад бар заразну снагу његових вибриона и за човјека признали, али они то нијесу учинили. Стручна и научна убјеђења тешко се напуштају и мјењају, и научници се за њих често боре „на живот и смрт“ у правом смислу те ријечи. Тако се из редова оних, који нијесу вјеровали у заразну снагу Кохова вибриона, нашло њих неколико тако одушевљених бораца, да су своје убјеђење хтјели и опитом на себи доказати. С тога су вољно и намјерно гутали потребне количине Кохова вибриона... али с тим опитом постигли — баш противно. Било их је доста — н. пр. славни професор Игигијене у Минхену Петенкофер и тадашњи његов први асистент, а садашњи професор у Минхену, Емерих, па онда Штрикер, Хастерлик, (са три своја ученика), Феран, Паули, Мечников ит.д. — али су готови сви — који више који мање на себе заразну снагу Кохова вибриона осјетили. Ниједна су без изузетка подједнако од тешке колере оболели — јер појави колере код човјека ни у природи нијесу једнаки, него овдје блажи ондје тежи — али су готово сви тај опит одболовали. По гдјекоји од њих — н. пр. Емерих — оболело је баш озбиљно од праве колере, и мал' није своју смјелост главом платио.

То је био завршен доказ, и од тога доба није се дизао озбиљан глас, који би порицао, да је Кохов вибрион доиста прави узрок колере. За њега сад сви признају, да је као оно сјеме те болести. Гдје падне и повољне прилике нађе, ту никне, па се и размножи, а гдје њега нема, не може бити ни колере. Повољне прилике, наравно, мора имати, јер нема ни другог сјемена, које ће свугдје проклијати и подједнако бујно напредовати. „Здравље“.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

† Адмирал Ухтомски. Прошлијех дана преминуо је познати руски контр-адмирал кнез Павле Петровић Ухтомски, један од учесника у руско-јананском рату. Као што знамо, у томе рату гонила је Русија несрећа и на коњу и на мору, те кад је порт-артурска ескадра 15. јула 1904. год. изашла из Порт-Артура у намјер да се пробије кроз јананску блокаду и дође у Владивосток, њен командант, адмирал Витхекст, на несрећу је погинуо одмах у почетку боја и команда је пријешла у руке контр-адмирала кнеза Ухтомског. Јананска флота пак претријела је била велики губитак, и адмирал Того већ је хтио да даде знак за узмицање, али судбина је хтјела да је кнез Ухтомски, не сачекавши само неколико минута кад би се исход борбе ријешило у корист Руса, дао сигнал да се руска ескадра врати на траг у Порт-Артур, гдје је и пропала, то што је још теже било но да је у боју изгинуо. То је била једна велика погрешка кнеза Ухтомског, који је иначе уживао добар глас, као веома образован и човјечан.

40-годишњица глумачког рада. У прошли четвртак, 28. окт. прославио је у Вел. Кикинди Пера Добриновић, члан српске народне позоришне новосадске друштине, четрдесетогодишњицу свога глумачког рада.

Добриновић се сматра као једна од најврснијих глумачких сила на пољу позоришне умјетности; особито је не надмашан у комедији, тако да се у томе може такмачити са првим глумцима у Европи. — Он се родио 1852. године у Биограду. Као 17. годишњи дјечак ступио је у питомачку школу за позоришну умјетност, те је већ 1870. год. постао привремен члан Срп. Краљев. Позоришта у Биограду. Године 1872. отишао је у Горњи Карловац, ступивши у тадашњу позоришну друштину пок-Лазе Поповића, па се у јулу исте године вратио у Биоград и поново био члан народног позоришта до јула 1873. г. а тада је на позив А. Хаџића отишао у Вршац, па затим у Нови Сад, као стални члан у новосадском Срп. Нар. Позоришту, гдје је први пут ступио на позорницу, у улози слуге у Трифковићевом шаливом комаду „Љубавно писмо“. — За десет и више година био је редитељ Српског Народн. Позоришта у Новом Саду, а од 1905. године постао је управитељ истога, али је у последњој овој год. сједници управног одбора поднио оставку на то мјесто. У славу његове четрдесетогодишњице глумачког рада, а према ријешењу управног одбора Српског Народн. Позоришта у Новом Саду, приређена је била у Вел. Кикинди свечана представа у онам. позоришној дворници, те се давала шаљива оперета у 3 чина „Мамзел Нигуш“ од Мељака, у којој је сам Добриновић приказивао једну од својих најбољих улога: Целестина. Послије преставе био је свечани банкет, ко-

ме су присуствовали многи чланови, поштоваоци слављеникови и представници разних позоришних дружина и корпорација.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Оликовања. Њ. Величанство Краљ Господар приликом јубиларних свечаности благоизвољно је одликовати:

II степену Данилова ордена: Ника Татара, обласног управитеља у Бару.

III степену Данилова ордена: Ком. Луку Гојнића, обл. управитеља на Цетињу; Д-ра Стева Огњеновића, санит. референта; Рама Мартиновића, секр. Мин. Унутр. Дјела у пензији и команд. Ибра Ј. Булатовића.

IV степену Данилова ордена: Драга Мартиновића, в. д. шефа обл. жандармерије на Цетињу; пјеш. кап. Сава Вукмановића; Илију Срзентића прелсјед. општине у Улцињу; Станка Марковића, прелсјед. општине у Подгорици; Сава Кустудића, прелсјед. општине у Никшићу; Луку Станковића, пред. општине на Виру; кап. Андрију Ненезића, шефа обл. жандармерије у Подгорици; Бора Ђурашковића, кап. лука у Бару; Д-р Садика Стринића, физикуса на Грахово; Д-р Ђ. Стефанела мар. лекара у Никшићу; Петра Миличића шефа економ. одсјека п. т. одељења; Митра Дрецуна управ. п. т. станице у Подгорици; Данила Перовића, управ. Двора у Никшићу; Илију Вицковића, п. т. чиновника на Цетињу; племенске капетане: Јока Полексића, Лаза Пламенца; Крста Ивановића, Јована Војводића, Деду Белошевића, Радована В. Николића и Милоша М. Вукмановића; Марка Врбицу и Вукоту Думова Вучковића.

V. степену Данилова ордена. Ника Дебелу, прелсједника општине у Бару; Станка Тиодоровића, обл. екон.; Ф. Врчевића, архивара мин. унутр. дјела; поштан. телегр. чиновнике: Пера Ђ. Шоћа, Блажа Милановића, Мија Вукмировића, Марка Шоћа, Божа Ђурашковића, Марка Куковића и Богдана Бацковића; Радована Дрљевића, секр. обл. управе у Колашину; Душана Јововића секр. обл. управе у Бару; Андрију Мрчарицу, писара обл. управе у Подгорици. Митра Б. Поповића из Подгорице; плем. капетане: Петра Савовића, Мишана Вуковића, Луку Лекића, Марка Радошевића, Петра Бошковића, Милоша Бајагића и Ивана Чукичића; капетана Стевана Павловића, шефа обл. жандармерије у Никшићу; Марка Гвозденовића, трговца на Цетињу; Тома Пламенца, надзор. телегр. линија; поручике: Крста Поповића, Божа Радовића, Пунишу Бојовића и Мати Раичевића; потпоручике: Вукала Рајковића, Ђура Вукотића, Ђура Капичића, Деду Љуцковића и Риста Ђоновича, врш. дуж. шефа обласне жандармерије у Бару; оф. Стевана Ђоновича, капет. писара; Ђура Лукића, каваза француског посланства у Цариграду; Филипа Поповића — Грађанина, Ђура Стојанова Кукавчевића и Мишу Караџића.

Златном медаљом за ревност: Петра Стојановића, жандара обл. Управе у Бару.

Остале који су одликовани златном и сребрном медаљом „за ревност“ донијелимо у идућем броју.

Образовање одбора по унутрашњости за прикупљање помоћи имигрантима из Старе Србије и Скандинавије. Као што је извјештен Главни Одбор на Цетињу, образовани су у горњу врху још и слиједећи варошки и племенски одбори:

На Андријевици:

Прелсједник: Јеврем Бакић; подпрелсједник: д-р Георгије Гианентсо; благајник: Миљан Лалевић; секретар: Милић Т. Савић; чланови: Миња Радоњић, Алекса Чукић, поп Велимир Протић, поп Светозар Шошкић, поп Рафаило Лепосавић, Бојина Лекић, Јоко Дедовић, Зарија Маријановић, поп Андрија Поповић, Сава Пауновић, Стеван Хаџић, Милован Лончаревић и Зако Марић.

У Колашину:

Прелсједник: Акан Марић; подпрелсједник: сер. Мујо Влаховић; благајник: Јово Новковић; секретар Стеван Дедовић; чланови: Ђорђе Станић, Павић Лешњак, Радоје Ракочевић, д-р Оресте Далезио, Томо Вујачић, Драгиша Перков, Прото Симић, Бојина Фолић, Миле Лазовић, Јакуп Радовић и Митро Лисичић.

У кајетанији колашинској:

Прелсједник: Бећо Влаховић; подпрелсједник: Вујо Булатовић; дјеловођа и благајник: Крсто Ницковић; чланови: Јован Шћепановић, Милош Шћепановић, Јован Влаховић, Милован Булатовић, Неђељко Бошковић, Драгиша Булатовић, Јован Анђелић, Радивоје Милајић, Милинко Влаховић, Никола Ракочевић и Радосав Милајић.

У кајетанији лијовској:

Прелсједник: Саво Рубежић; подпрелсједник Вукалица Драшковић; благајник:

Вукашин Кујовић; дјеловођа: Милош Радовић; чланови: Сава Лазаревић, Радош Ракочевић, Радун Радовић, Вуко Живковић, Станиша Меденица и Милош Марковић.

У кајетанији доњо-морачкој:

Прелсједник: Андрија Радовић; подпрелсједник: Милинко Булатовић; благајник: Мираш Радовић; дјеловођа: Јован Ракочевић; чланови: Тришко Добричанин, Милугин Вујисић, Радуле Вујисић, Пуниша Ракочевић, Мишур Ракочевић, Драгић Ракочевић, Стеван Ђурђић, Радован Радовић, Окица Илијић, Радош Дожић и Милан Јанковић.

У кајетанији ровачкој:

Прелсједник: Ибро Булатовић; подпрелсједник: Лазо Булатовић; благајник: Нико Симоновић; дјеловођа: Милинко Влаховић; чланови: Пуниша Селић, Милосав Булатовић, Новела Илинчић, Мирко Лакетић, Јован Булатовић, Новак Шћепановић, Радоје Влаховић и Пуниша Јанковић.

У кајетанији горњо-морачкој:

Прелсједник: Крсто Бојић; подпрелсједник: Шћепан Војводић; благајник: Вукосав Јанковић; дјеловођа: Илија Мандић; чланови: Јаков Мијатовић, Мијаило Бојић, Маринко Шуковић, Благо Пековић, Новица Кљајић, Перута Жугић, Радоје Марковић, Милија Машковић, Сава Драгић, Божо Кујовић и Митар Баошић.

У кајетанији њољској:

Прелсједник: Сава Анђелић; подпрелсједник: Мато Грдинић; благајник: Милан Палевић; дјеловођа: Симо Терић; чланови: Аго Симоновић, Бајо Булатовић, Савић Журић, Лакић Крговић, Бајо Реџић, Саво Рабрен, Марко Рмандић, Беле Томовић, Теофан Метешанин и Перо Томовић.

У кајетанији подгоричкој:

Прелсједник: Симон Андрић; подпрелсједник: Марко Чађеновић; благајник: Рашо Рашовић; дјеловођа: Филип Башановић; чланови: Милош Ст. Шаковић, Мушица Терзић, Велиша Поповић, Марко Кажича, Јоко Мараш, Нешко Белевић, Филип Раичковић, Саво Ђукановић, Радован Поповић, Ристо Прелевић, Милета Ивановић, Радоје Вујошевић, Јово Бјелобрковић и Јово Ивезић.

У кајетанији затријебачкој:

Прелсједник: Вага Љекочевић; подпрелсједник: Коља Ђољевић; благајник: Ђета Ђурчијевић; дјеловођа: Томо Ђелошевић; чланови: Коља Никпрељевић, Мишаш Љуцковић, Вага Љуцковић, Том Деливановић, Мишаш Дукић, Маљо Ђурошевић, Бацо Ђокић, Пренљоца Никпрељевић и Љуца Ђонович.

У кајетанији барској:

Брајим Дуров Бибезић, Марко Божа Петрова, Стево Вучета, Фило Ратковић, Васо А. Поповић, Митар Иличковић, Сиро Дивановић, Божо Марђокић, Аљо Дурков, Нико Бицов, Асан Шестан, Ђуро Калуђеровић, Егем Лавровић, Мујо Оручевић.

У кајетанији мркојевићској:

Командир Мехмед Пековић, командир Јусуф Барјактаровић, учитељ Љубо Булатовић, Божо Андрић, Оца Шлаковић, Перо Никочевић, Коља Даковић, Хаџи Асан Радовић, официр Пековић и Усо Радовић.

У кајетанији њјешивачкој:

Прелсједник: Радоје Ђ. Контић; подпрелсједник Радојица М. Спасојевић; благајник: поп Илија Мијушковић; секретар: Илија М. Мијушковић; чланови: Милосав Ј. Никчевић, Перо С. Ђуровић, Петар Р. Мијушковић, Миња С. Никчевић, Ђурица Д. Никчевић, Драго С. Премовић, Новица Г. Бањовић, Милован К. Бацковић, Живко М. Перуновић, Живко Р. Пајовић, Богдан Р. Радоичић, Видак С. Јакчевић, Периша Ђ. Бошковић, Саво Ј. Павићевић и Благота Бановић.

У ојштини Повијској:

Прелсједник: Стеван Р. Мијушковић; чланови: Сава М. Мијушковић, Јован Р. Контић, Драго М. Контић, Шујо В. Мијушковић, Радосав И. Мијушковић, Благота В. Мијушковић.

У ојштини Стубичкој:

Прелсједник: Крсто Д. Никчевић; чланови: Новица В. Никчевић, Радован Р. Перовић, Божо Р. Никчевић, Ђорђе Г. Стриковић и Бошко М. Никчевић.

У ојштини Церској:

Прелсједник: Радосав М. Вукићевић; чланови: Миња П. Вукићевић, Гајо С. Шкулетић, Крсто С. Вешковић, Јован П. Лалатовић, Иво Ђ. Вучинић, Станиша Ђ. Ђурачић и Радоје Б. Рогановић.

У ојштини Дреновачкој:

Прелсједник: Перо К. Бацковић; чланови: Веко С. Бацковић, Милутин М. Бацковић, Јован Б. Перуновић и Шујо Г. Перуновић.

У ојштини Витасовићкој:

Предсјетник: Марко М. Спасојевић; чланови: Саво Ђ. Савићевић, Мирко П. Милошевић, Тодор М. Росандић, Бошко Ш. Радуловић и Алекса Р. Радоичић.

У ојштини Загарачкој:

Предсјетник: Лука Ц. Ђукић; чланови: Павле М. Лакчевић, Ђетко М. Марковић, Јанко В. Јанковић, Никола М. Вулановић и Вукале М. Ђуровић.

У ојштини Богмиловићкој:

Предсјетник: Саво П. Бошковић; чланови: Никола С. Перовић, Павле М. Мијусковић, Велиша Ј. Бошковић и Павле Р. Милуновић.

У ојштини Дољској:

Предсјетник: Крсто Ш. Павићевић; чланови: Веко Р. Павићевић, Ђуро П. Живковић, Филип М. Павићевић, Живко Р. Матковић, Никола С. Павићевић, Илија Р. Рајовић и Божо Р. Антовић.

Списак приложника за помоћ имигрантима из Ст. Србије и Скендерје. Главном Одбору на Цетињу стигли су од варошког Одбора у Подгорици ови прилози:

	Перпера
Вуксан Прелевић	500
Н. Н.	340
Ахмет Лукачевић	300
Војвода Михајло Вучинић	300
Велиша Лазовић	250
Сокол Бацо	200
Василије Марковић	200
Зарија и Павле Гвозденовићи	200
Хаџи Богдан Чађеновић	150
Јован Ненезић с браћом	150
Јусуф Лукачевић	100
Садик Лукачевић	100
Хусеин Лукачевић	100
Шућо Лукачевић	100
Д-р М. Радуловић	100
Селим Бибезић	100
Поп Радован Марковић	100
Јован Голубовић	100
Станко Марковић	100
Василије Ђиновски	100
Џинко Мистура	100
Бећо Османов	100
Д-р Сужњевић	100
Мустафа Абдић	100
Медо Лукачевић	100
Жандарми Обл. Управе	100
Суљо браћа Серовићи	75
Велиша Лукић	50
Глиго Анковић	50
Богдан Ђетковић	50
Асан-ага Меџикукић	50
Општински пандури	50
Алија браћа Баштић	50
Саво Шестић	50
Ахмет Покрклић	50
Митар Б. Поповић	50
Грујо Бурић	50
Мићо Кривокапић	50
Радомир Вешовић	50
Крсто Лаиновић	50
Саво Ј. Чубрановић	50
Нуш Коча	50
Нешо Радовић	40
Буто браћа Бешлић	40
Омер Махмутов	40
Филип Радетић	30
Периша Богићевић	30
Пашко Гвозденовић	30
Стеван Дучић	30
Глиго Радоичић	30
Димитрије и Мило Беговићи	30
Ј. Навратил	30
Дервиш Реџић	25
Стеван Раичковић	25
Раде и Никола Ивановићи	25
Митар Дрешун	25
Раде Булатовић	25
Живо Лаиновић	25
Спасоје К. Ђетковић	20
Р. Марченаро	20
Станко Петровић	20
Марко Радуловић	20
Зарија Радичевић	20
Смајо Булић	20
Смајил Абдомеровић	20
Лабуд Мирковић	20
Васо и Марко Радуловићи	20
Филип браћа Гојнић	20
Стево Перовић	20
Нико Алигрудић	20
Крсто Радуловић	20
Усеин браћа Метехаковић	20
Амза-бег Османовић	20
Крсто Шћеновић	20
Аџија Лачевић	20
Саво браћа Станићи	20
Зеф Дола	20
Томица Лазовић	20
Љубомир Ђиновски	20
Љуло Рамовић	20

Главном одбору на Цетињу приложили су даље г. г.:
 Перпера
 Сер. Јанко Вукотић 250.—
 Цар. руски мин. г. Арсенијев (100 fr.) 95.—
 Н. Н. А. 50.—
 Н. Н. 50.—
 Др. Христо Куслев 50.—
 Јован Пламенац 30.—
 Лавослав Чањек 10.—
 Перо Мартиновић 10.—
 Милан Вучетић 10.—
 Н. Н. 10.—

Браћа Хоти	10
Надо Византини	10
Паљока Бушати	10
Милан Рамадановић	6
Лазар С. Татар	5
Андрија Јовановић	5
Ђуро Мандић	5
Митар Пајовић	5
Марко Иванишевић	5
Драго И. Мартиновић	3
Јово А. Поповић	5
Крсто Оташевић	2
Јован Поповић	5
Филип Поповић	2
Јако Лаиновић	5
Јован Хајдуковић	5
Мило Пламенац	5
Митар Почек	5
Мргуд Вујовић	5
Перо Почек	5
Перо Петровић	5
Митар Јовановић	5
Петар М. Лекић	5
Саво Кусовац	5
Радомир Кривокапић	5
Анђе Милуновић	5
Ст. Калуђеровић	5
Радуле Радовић	5
Илија Филиповић	5
Јошо Мартиновић	5
Мијат Мијатовић	5
Петар Судар	5
Милан Чолић	5
Ђон Кољ	5
Пашко Шестани	5
Ђоко Велимировић	5
Ноц Ђурчија	5
Јаков Крговић	5
Перо Калуђеровић	5
Марко Шпадијер	5
Томо Иличковић	5
Томо Дубовичанин	5
Ристо Лекић	4
Марко Ђурашковић	4
Милош Раичевић	4
Јован Бујишић	4
Јоко Симоновић	4
Ђуро Лубарда	3
Мило Орландић	3
Михаило Вешковић	3
Станко Б. Иванишевић	3
Маго Вујић	3
Ристо Мишковић	3
Илија Р. Ивановић	3
Андрија Вукић	2
М. Ђ. Радуновић	2
Филип К. Мартиновић	2
Саво Иванишевић	2
Јовица К. Ивановић	2
Марко Радуновић	2
Владимир Грујић	2
Радован Поповић	2
Божо Милошевић	2
Васо Вулић	2
Ноца Кастрат	2
Ангун Дебеус	2
Ђоко Петров	2
Андрија П. Рајовић	2
Вуле Мрдовић	2
Густи Партели	2
Јован Кељеванић	2
Анго Шофранац	1
Рако А. Ђурковић	1
Душан М. Мартиновић	1
Илија Ј. Николић	1
Блажо Милановић	5
Душан Пајовић	5
Илија Вулетич	5
Јоко Н. Мартиновић	4
Кићун Мијушковић	5
Милан Контић	5
Мило И. Мартиновић	3
Мило Јовићевић	5
Саво Милуновић	5
Саво Поповић	2
Мило Дедовић	3
Јован Др. Мартиновић	5
Витек	4
Перо Лазаревић	2
Г. Грбовић	— 60
С. Иванишевић	5
Нико Пекић	1
Нико Кривокапић	4
Т. Вујовић	2

Списак странаца приспјелих на Цетиње од 1. до 15. октобра 1910. год.

„Гранд Хотел“: Јулиј Кантон, инжењер из Науте; Љубољуб Милојевић, капетан из Кернберга; Алфонс Гинет, адвокат из Цариграда; Д-р Декастело, лекар из Инсбрука; Д-р Митмауски, лекар из Беча; Густав Форести, приватнијер из Тријешћа; С. Стојеле, прив. из Будим-Пеште; Ладислаус Фејервара, прив. из Б.-Пеште; Јозеф Еиелес (с госпођом), прив. из Минхена; М. Стаслеу, прив. из Лондона; Карло Кантони, трговац из Тријешћа; Орло Покорни, прив. из Беча; Геца Вујдлин, посједник из Б.-Пеште; Еуген Рајеку, прив. из Клагенфурга; Михел Сегулин, градитељ из Сплета; Матијас Фриц, путник из Беча; Адолф Шварц, путник из Беча; М. Местхалер, хотелијер из Бања-Толу; Вилхем Штајнер, секретар из Беча; Аугуст Митхал, прокурис из Вирбурга; Георг Шустер прив. из Лајпцига; Фриду Штаудингер жељезнички чиновник из Инсбрука; Хенрих Орлит, жељез. чиновник из Инсбрука;

Перпера

Херман Хес (с госпођом), капетан из Ауд-вигсбурга; Еуген Мулу, прив. из Беча; Вилхем Хофман трг. из Ђоблена; П. Поламо (с госпођом) лекар из Видубурга; Јохан Терм, фабрикант из Капфенберга; Д-р Калубер лекар из Ерлаугена; Јан Аубиц Значановски, прив. из Варшаве; Алекс Розенштајн, трг. из Тријешћа; Аугуст Алберт (с госпођом), архитект из Фракфурта; Клара Барт прив. из Нириберга; Франц Клеменчил, прив. из Клагенфурга; Густав Халент, прив. из Пирана; Готфрид Енстлер, прив. из Велдна; Р. Шклов, тајник из Ритихбанза; В. Хикман, тајник из Кулбара; Столи, тајник из Дегенсбурга; Р. Шокперл, тајник из Дегенсбурга; Оскар Циц, тајник из Дегенсбурга; Аугуст Ванка, официр из Беча; Коста Ђуровић, путник из Беча; С. Франкел, трг. из Беча; Лукас Хадел, консул из Дубровника; Фридрих Редел, прив. из Беча; А. Гединер, прив. из Штохолма; Михаел Пал, савјетник из Штохолма; О. Фагеритрам, прив. из Штохолма; Ф. Налди, (с госпођом), новинар из Милана; Теодор Малин, посједник из Загреб; Френд Маго, путник из Беча; Мајер Ото (с госпођом), трговац из Берлина; Шварц Адолф, путник из Беча; Ротер Фриц, трговац из Рисе, Нејмон Ото, трг. из Рисе; Селсер Давид, прокурис из Лемберга; Мауриц Монт, трг. из Париза; Радослав Жуткић, трговац из Котора; Лоренцо Кармели, директор из Тријешћа; Алајни Тукас, прив. из Љубљане; Урбан Јупанец, прив. из Љубљане; Карл Ритер с госпођом, интендант из Минхена; Јордан Густав, прив. из Беча; М. Ц. Водоп, прив. из Хилверсхуна (Холандске); А. Кампел, прив. из Кенигсберга; Зехнал Хоис, шеф фабрике из Беча; Ђураш Тајман с госпођом, официр из Брисланда; Болник с госпођом, официр из Холербања; Хрислав Спрехел, учитељ из Минхена; Карло Бехман с госпођом, зубни лекар из Минхена; Фриц Шварц с госпођом, директор из Минхена; Синанд Маринхени с госпођом, лекар из Галиције; Влакислав Пановски, апотекар из Прага; Ташко Марић, трговац из Биограда; Др. Андрих Мајер, лекар из Галиције; Францел Хрушка, инжењер из Прага; Михаил Шегвић, прив. из Сплета; Рохмунд Шот, прив. из Галиције; Фридрих и Ернест Аустнер, прив. из Беча; Ана Селлер са сестром, прив. из Филадельфије; Адолф Фајнбергер, прив. из Беча; Макс Граухберг с госпођом, лекар из Витковића; Т. А. Коарк, прив. из Лос-Ангелоса; Ђаков Кијећ, трг. из Тријешћа; Монол Мајрице с госпођом, прив. из Париза; Мис. Алисе са кћерком, прив. из Провиденце; Др. Бреол Цефир, проф. из Б.-Пеште; Зејер Еруо, прив. из Б.-Пеште.

„Хотел Рајван“: Паво Вичевић, трговац из Котора; Урош Милат (с госпођом), чиновник из Загреб; Марко Кривић, трг. из Тријешћа; Гвидо Пендац, трг. из Тријешћа; Фердинанд Вех (с госпођом), трг. из Беча; Франц Виха, трг. из Беча; Љубомир Јорић, трг. из Дубровника; Алојз Андоле (с госпођом), трг. из Беча; Рудолф Бол, трг. из Будим-Пеште; Рајна Мани, трг. из Б.-Пеште; Емисе Мор, чиновник из Лајпцига; Јосиф Фикс, лекар из Беча; Алеко Кител, чиновник из Лајпцига; Герог Транове, чиновник из Лајпцига; Леопол Мајашац, лекар из Граца; Рихард Рајна, трг. из Будим-Пеште; Јосиф Заринић, трг. из Тријешћа; Алфред Шуста, чиновник из Минхена; Ђозети Џамдого (с госпођом), инжењер из Удине; Алфред Маравели, чиновник из Бозена; Михело Морацци, трг. из Дубровника; Винченцо Мауре, трг. из Бари; Робер Лоренц, лекар из Бреславе; Еиген Ернест, чиновник из Бреславе; Јосиф Рајнефел, чин. из Бирина.

Статистика мухамеданских богомоља, хоџа, школа и вјероучитеља за 1909. г.
 А. БОГОМОЉЕ И ХОЏЕ.

редни број	КАДИЛУК	БОГОМОЉЕ		ХОЏЕ	
		Варошце	Сеоке у опште	Варошце	Сеоке у опште
1	Улцињски	7	4 11	7	4 11
2	Барски	4	14 18	4	14 18
3	Подгорички	6	1 7	6	1 7
Свега		17	19 36	17	19 36

Б. ВЈЕРОИСПОВИЈЕДНЕ ШКОЛЕ И ВЈЕРОУЧИТЕЉИ

Број	Мјесто гдје је школа	БРОЈ ОДЈЕЉЕЊА			Број вјероучитеља
		мушких	женских	у опште	
1	Улцињ	2	1	3	3
2	Бар	2	—	2	2
3	Подгорица	2	1	3	3
Свега		6	2	8	8

В. УПРАВА ШЕРИЈАТА

Број	Чиновници	Број
1	Муфтија	1
2	Секретара	1
3	Кадииа	3
Свега		5

Број 8801. Из канцеларије Статистичког Одсека Краљев. Мин. Ун. Дјела, 13. октобра 1910. год.

Јавке продаје непокретности у 1908. г. ПРЕГЛЕД ПО ОБЛАСТИМА

Ред. број	ОБЛАСТИ	Број извршених јавних продаја непокретности	За продате непокретности добивено је:	
			ПЕРПЕРА	п.
1	Катунско-ријечка	6	3.811	—
2	Зетско-брдска	3	2.695	—
3	Никшићска	4	12.701	—
4	Морачко-васојевић	2	1.622	—
5	Приморско-црмнич.	4	3.214	76
Свега:		19	24 043	76

Број 8617. — Из канцеларије Статистичког Одсека Краљ. Министарства Унутр. Дјела 8. октобра 1910., Цетиње.

ОГЛАС

Сви ниже изложени Закони за Краљевину Црну Гору, са назначеним цијенама, могу се добити на Цетињу у књижарама: Мартиновића и Иванишевића и А. Рајн-вајна; у Подгорици у књижарама: Коста К. Станића и Рундо и Загора; у Никшићу: у књижарама: Симата Гарчевића и Ш. Лаковића; у Велимију: код Коста Миљанића; у Колашину: код Стева Чујовића.

1. Устав за Књ. Црну Гору, перп. 1—
2. Закон наредбе, упуства и др. за осн. школе — перп. 2—
3. Закон о нар. школама перп. — 50
4. Закон о судском поступку у грађанским парницама — перп. 1—
5. Закон о штампи — перп. — 50
6. Кривични Закон — перп. 2—
7. Општи Имовин. Закон перп. 4—
8. Закон о изборима народних посланика — перп. — 30
9. Закон о уређењу Држаног Савјета — перп. — 30
10. Закон о пословном реду у Државном Савјету — перп. — 30
11. Закон о Министарској одговорности — перп. — 30
12. Закон о Експропијацији перп. — 30
13. Закон о уређењу привредног Савјета — перп. — 20
14. Закон о привременом пословном реду у Народној Скупштини, перп. — 40
15. Закон о јавнијем зборовима и удружењима — перп. — 20
16. Закон о држ. буџету перп. — 30
17. Закон о парохијском свештенству — перп. — 50
18. Закон о јавним правозаступницима — перп. — 50
19. Трговачки Законик — перп. — 80
20. Закон о порезу на алкохолна пића и таксирању судских пресуда перп. — 20
21. Закон о поступку судском у кривичним дјелима — перп. 1:50
22. Закон о подјели, насељењу и уживању Бривске Горе — перп. — 30
23. Закон о измјенама и допунама у закону о изборима народнијех посланика — перп. — 30
24. Закон о административној подјели Црне Горе — перп. — 30
25. Закон о Устројству судова у Књ. Црној Гори — перп. — 30
26. Закон о измјенама у Кривичном Законику — перп. — 20

Број 152.
 Цетиње, 11. марта 1910.
 Управа Држ. Штампарије.

Службени огласи

ОГЛАС
 Јавна продаја непокретности Тома М. Мартиновића из Баица извршиће се на дан 20. новембра 1910. год. и 20. марта 1911. године. Види оглас у 46. броју „Гласа Црногорца“ од 1910. године.
 Број 670—137.—1910.
 Његуши, 23. октобра 1910. год.
 Капетански Суд
 капетан Ђуро Врбица.

Трговачки огласи

ОБЈАВА. — У смислу члана 5. Трговачког Закона, са овим чиним на знање, да обављам ханџинску (крчмарску) радњу на Бјелоше на колски пут, који води од Цетиња на Бјелоше.
Бјелоши, 25. октобра 1910.
Р.35 бр.727 1,1 **Кнез Ђуро Кнежевић.**

ОБЈАВА. — У извршењу члана 5. Трговачког Закона овим чиним на знање, да обављам трговинску радњу с пићем на Дубовику при колском путу.
Дубовик, 24. октобра 1910 год.
Р.30 бр.728 1,1 **Кићун Ђ. Мартиновић.**

ОБАВЉУЈЕМ поштованом грађанству као и околини, да сам отворио мануфактурско колонијалну радњу на Даниловом Граду. Молим за што већу посјету.
Даниловград.
С поштовањем
Р.25. бр.730 1,1 **Симо Маркушевић.**

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Закона дајем на знање, да у овој вароши, у улици „Баја Пивљанина“, број 21. држим *ашчијску радњу* под фирмом подлисаног.
Цетиње, 25. октобра 1910. г.
Р.33. бр.731 1,1 **Митро Шпировић.**

ОБЈАВА. — На основу чл. 5. Трговачког Закона са овим чиним на знање, да обављам трговачку радњу на Његуше са пићем кафом и цукром. Продајем и хљеба.
Његуши, 25. октобра 1910. год.
Р.33. број.732 1,1 **Илија Ивановић.**

ОБЈАВА. — У смислу члана 5. Трговачког Закона овим чиним на знање, да обављам трговачку радњу са пићем и конацима на Крстац Његуши.
Његуши, 25. октобра 1910. год.
Р.32. бр.733 1,1 **Анрија Ђуровић.**
с Његуша

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Закона дајем на знање, да држим у овој вароши, у Катунској улици број 80. кафанску радњу под фирмом: „Пивара.“
Цетиње, 25. октобра 1910. год.
Р.34. бр.734 1,1 **Ђоко Петров Симиџија.**

ОБЈАВА. — У смислу члана 5. Трговачког Закона овим чиним на знање, да обављам трговачку радњу на Коритник на Његуше са пићем, кафом и цукром.
Његуши, 25. октобра 1910. год.
Р.32. бр.735 1,1 **Јошо Н. Поповић.**

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Закона дајем на знање, да у овој вароши држим крчмарску радњу у „Катунској улици број 88. под фирмом: „Гостионица Невесиње код Милана Грховца.“
Цетиње, 25. октобра 1910. г.
Р.35. бр.738 1,1 **Милан Граховац.**

ОБЈАВА. — У извршењу члана 5. Трговачког Закона јављам, да на Његушима обављам хотелијерску радњу са називом „Гранд Хотел.“
Његуши, 26. октобра 1910. год.
Р.26. бр.747 1,1 **Станко Р. Врбица.**

ОБЈАВА. — У извршењу члана 5. Трговачког Закона јављам, да на Његушима обављам хотелијерску радњу са називом „Гранд Хотел.“
Његуши, 26. октобра 1910. год.
Р.26. бр.747 1,1 **Станко Р. Врбица.**

ОБЈАВА. — У извршењу чл. 5. Трговачког Закона јављам, у дио горњег пута на линији колског пута, који води од Његуша до Котора, — обављам трговину с пићем, цукром и кафом, с називом „Ђутига“, коју мислим и у будуће обдржавати.
Његуши, 26. октобра 1910. год.
Р.47. бр.749 1,1 **Стево Ђ. Вучковић.**

НА ЗНАЊЕ. — У смислу члана 5. у вези са чланом 7. Трговачког Закона објављујем, да на Цетињу држим хотелијерску радњу у улици „Иван-беговој“ број 27. у властитој кући са својим капиталом.
Перо Гашић.
Хотелијер — Цетиње
Р.36. бр.748 1,1

ОБЈАВА. — У извршењу члана 5. Трговачког Закона јављам, да на Његушима обављам кафану и гостионицу, коју ћу и у будуће обављати.
Његуши, 26. октобра 1910. год.
Р.27. бр.750 1,1 **Јован Симовић.**

ОБЈАВА. — У извршењу члана 5. Трговачког закона дајем на знање, да у овој вароши, у Катунској улици број 52, држим *кафанску радњу* под фирмом потписаног.
Цетиње, 25. октобра 1910. год.
Р.32. бр.751 1,1 **Пашко Шестани.**

ОБЈАВА. — На основу § 5. Трговачког Закона објављујем, да држим обућарску радионицу под фирмом: „Обућарска радионица и продаја кожа“.
Цетиње, 27. октобра 1910. год.
Р.27. бр.754 1,1 **Мило Р. Иванишевић.**

ОБЈАВА. — Према члану 5. Трговачког Закона објављујем, да у Цетињу држим кафанску и гостионицарску радњу под фирмом:
Цетиње, 27. октобра 1910. год.
Р.25. бр.755 1,1 **Алекса Ф. Лаиновић.**

ОБЈАВА. — У извршењу члана 5. Трговачког Закона јављам, да у вароши Цетињу обављам бријачку радњу под фирмом:
Цетиње. **Ђоко Т. Велимировић.**
бријач
Р.22. бр.756 1,1

ОБЈАВА. — На основу члана 5. Трговачког Закона. Чиним на знање да обављам трговину, кафану и гостионицу на Крњ. Каменицу, коју ћу и даље обављати.
Крњ. Каменица, 27. октобра 1910. г.
Р.31. бр.757 1,1 **Марко Н. Пејовић.**

ОБЈАВА. — Овијем чиним на знање, да обављам трговинску радњу с пићем у Бајицама на „Точилу,“ а у извршењу чл. 5. Трговачког Закона.
Бајице, 26. октобра 1910. год.
Р.28. бр.758 1,1 **Неђељко Лакешић.**

ОБЈАВА. — Сходно чл. 5. Трговачког Закона овим чиним на знање, да обављам овђе на Цетињу трговачко кафанску радњу.
Цетиње, 25. октобра 1910. г.
Р.25. бр.759 1,1 **Паљок Ноја.**

ОБЈАВА. — Сходно чл. 5. Трговачког Закона овим чиним на знање, да обављам у варош Цетиње трговачку радњу са продајом хљеба, под мојом фирмом:
Цетиње.
Р.27. бр.766. 1,1 **Филип Мирковић**
пекар.

ОБЈАВА. — У извршењу § 5. Трговачког Закона дајем на знање, да моју кафанску радњу држим у овој вароши на „Балшића пазару“ под фирмом: „Народна Кафана“.
Цетиње, 27. октобра 1910.
Р.31. бр. 759. 1,1 **Ноц Кастрати.**

ОБЈАВА. — У извршењу наређења § 7. у вези с §5. Трговачког Закона овим објављујем, да држим у овој вароши трговачку радњу под фирмом: „Депозит Пића“.
Цетиње, 27. октобра 1910.
Р.33. бр.764.1,1 **Ристо С. Иванишевић**

НА ЗНАЊЕ. — У смислу § 5. у вези са § 7. Трговачког Закона објављујем, да на Цетињу држим терзијску и антикварну радњу у улици Катунској број 4. а под фирмом:
Risto Michkovitch
Р.38. бр.760.1,1 **Tailleur national et Antiquaire**
Цетиње — Cetinje.

ОБЈАВА. — У извршењу чл. 5. Трговачког Закона јављам, да на Његушима обављам кафанску радњу.
Његуши, 23. октобра 1910.
Р.21. бр. 722 1,1 **Марица Ђ. Иванишевић.**

ОБЈАВА. — У извршењу чл. 5. Трговачког Закона јављам, да на Његушима обављам трговачку радњу с пићем, духаном и робом мјешовитом.
Његуши, 23. октобра 1910 г.
Р.28. бр. 723. 1,1 **Крсто Т. Николић.**

ОБЈАВА. — У извршењу чл. 5. Трговачког Закона овим чиним на знање, да обављам трговачку радњу с пићем и осталим крчмарским радом на Миращу, а у исто вријеме и на Ловћен такође с пићем и осталим крчмарским радом.
Миращу, 23. октобра 1910. године.
Р.4. бр. 724 1,1 **Ђуро С. Кашћелан.**

ОБЈАВА. — У извршењу чл. 5. Трговачког Закона, јављам свакоме кога се тиче, да своју трговину код „Царева Моста“ водим под фирмом:
Пјешивци. **Јеремије Милованав Савићевић.**
Р.25. бр.736 1,1

НА ЗНАЊЕ. — Сваком, особито нашим муштеријама, да држимо на Д. Граду кинкелеријску радњу снабдјену са свим артиклима, под фирмом: Стајнић и Беговић.
С поштовањем,
Р.25. бр. 737 1,1 **Радован Беговић.**

ОБЈАВА. — Према чл. 5. Тргов. Закона објављујем, да у вароши Дан-Граду водим мануфактурну, колонијалну и готовом црногорском робом трговину под фирмом:
Р.25. бр. 739 1,1 **Саво М Вујовић.**

ОБЈАВА. — Према чл. 5. Трговачког закона објављујем, да у Даниловом Граду водим трговину мануфактурну, кинкелеријску, колонијалну и са црногорским одјелом под фирмом:
Р.25. бр. 741 1,1 **Нешо Златичанин.**

ОБЈАВА. — На основу члана 5. Трговачког Закона чиним до знања, да држим кафанску и гостионицарску радњу у Даниловом Граду под фирмом:
Р.25. бр. 742. 1,1 **Ђоко Гргуровић.**

ОБЈАВА. — У извршењу чл. 5. Трговачког Закона објављујем, да држим кафанску радњу под мојом фирмом:
Данилов Град, 21. октобра 1910.
Р.25. бр. 743 1,1 **Стеван Н. Парача.**

ОБЈАВА. — У извршењу члана 5. Трговачког Закона објављујем, да држим кафанску радњу под мојом фирмом:
Данилов Град, 21. октобра 1910.
Р.25. бр. 743 1,1 **Блажија Т. Радуловић.**

ОБЈАВА. — Према чл. 5. Трговачког Закона објављујем, да у варош Дан-Град, водим разну мануфактурну и колонијалну трговину под фирмом:
Данилов Град.
Р.25. бр.744 1,1 **Бећо Ђурђевић.**

ОБЈАВА. — У смислу § 5. Трговачког Закона објављујем, да држим у Даниловом Граду механичку радњу под фирмом:
Дан-Град. 21. октобра 1910.
Р.25. бр. 745 1,1 **Лазар Д Малишић.**

ОБЈАВА. — Према члану 5. Трговачког Закона објављујем, да у вароши Даниловом Граду — водим крчмарску трговину под фирмом: Зеф Кочи.
Данилов-Град.
Р.25. бр. 746 1,1 **Зеф Кочи.**

Приватни огласи

Д-р Секула Дрљевић
адвокат у Подгорици

отпочео је адвокатску праксу.
У свима кривичним парницама заступа бесплатно све, који му поднесу увјерење сиромашног стања.
Р. 23. бр. 773 1,2

ПОЗИВ

На 17. октобра о. г. Управни Одбор Црногорске Пиваре „Оногошт“ са још неколико акционара донио је ријешење сходно чл. 49. прав. да се позове

Ванредна Скупштина

на дан 5. новембра о. г. у 9 сати прије подне у просторијама пивариним са овим ДНЕВНИМ РЕДОМ:

- Избор перовође;
- Преглед и полагање рачуна за г. 1910. до 1. новембра;
- О даљем раду; и
- Евентуални предлози.

Моле се г. г. Акционари да изволе овоме скупу присуствовати по могућности неизоставно.

У Никшићу, 18. октобра 1910.

Црногорска Пивара „Оногошт“

П.п. бр. 713 2,2 У Никшићу.

ПОЗИВ

Овим се позивају сви мјесни становници, који купују стране лутријске лозове или срећке, а нијесу их до сада пријавили, било ма којој финансијској власти у земљи, а дужни су то били учинити, да исте неодложно пријаве потписаној управи ради потврде и исплате таксе коју прописује чл. 4. Закона о жиговини лозова и срећка, иначе ко се одма горњем позиву не буде одазвао, а доцнијим се прегледом нађе да је учинио утају, такав ће се казнити у смислу одредбе 5. и 6. чл. горе поменутог закона.

Број 1398

Цетиње, 12. октобра 1910. г.

1,2 Управа Цетињске Царинарнице
Управник кап. П. Поповић.

КУВАР-ИЦА

Што зна добро кувати а нарочито СРПСКА ЈЕЛА у службу може ступити одма. Документа и понуде ваља слати Цетиње, Cetinje, Montenegro.

Гостиони и кафани

„ЦРМНИЦА“

П.п. бр.721 2,2

СТЈЕЧАЈ

Народној Банци Краљевине Црне Горе потребан је један *књиговођа*, као и један *чиновник* вични банкарским пословима.

Понуде и документа о својој спреми нека пошаљу Центри у Бар. — Р. 48 бр. 681 3,3

Д-р Х. Куслеф

зубни лекар

јавља поштованим клијентима, да ће од 1. новембра тек. год. премјестити свој кабинет на Ријеку, гоје ће се бавити кратко вријеме.
Р. 26 бр. 700 3,3

ОБЈАВА

Уз умјерену цијену, из своје слободне руке, продајем једну двокатну кућу и под њом још мало земље налазеће се овдје у близини манастира.

Ко би желио поменуто купити нека се обрати потписатоме.

Никшић.

Р. 36 бр. 367 3,4

Благота Радуловић.

ЈАВНА ЛИЦИТАЦИЈА

Одбор школе Доњозагарачке у области Катунско-Ријечкој позива подузимаче грађевина на јавну лицитацију за грађење нове школске зграде у Доњем Загарачу.

Зграда ће бити са двије учионице и са два учитељска стана, — план прве класе.

Предрачунска сума 10 хиљада перпера. Кауција 10% полаже се унапријед на дан лицитације. Услови се могу виђети код управитеља школе сваког дана. Лицитација ће се обавити 21. новембра ове године у канцеларији школског одбора од 9--12 прије и од 2--4 после послије подне.

Позивају се подузимачи да дођу на ову лицитацију.

Број 66. Са сједнице шк. одбора у Доњем Загарачу, 6. октобра 1910.

Р. 106. бр. 800 1—3

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Г. Јошо Филиповић овдаш. становник, поконио је сиромашним ђацима мјесне народ. школе 20 перпера.

Школска управа у име сиромашних ђака и овим путем најтоплије благодари г. Филиповићу на његову поклону.

Улцињ, 20. октобра 1910.

Р.38. бр. 740 1,1 управитељ Ђуришић.

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног сина, односно мужа, оца, брата и рођака

† ПАВЛА Т. КУСОВЦА

капетана стојеће војске

који се пресели у вјечност на Цетињу 17. октобра т. г. у 33. години живота, после дугог и тешког боловања, хитом да изразимо нашу довијекну благодарност Узвишеном Краљу Господару који се благовољиво свакодневно распитивати о стању покојниковом за све вријеме његовог боловања, и стим у много олакшао тешки ударац кога смо с дана на дан очекивали.

Доживотна благодарност Њ. Кр. Височанству Књазу Нашљеднику, који преко свога ађутанта посла нам високо саучешће и би заступљен на покојниковом спроводу.

Врјечита хвала Њ. Кр. Височанству Књазу Мирку, који ублажи нашу тугу са својим високим телеграфским саучешћем.

Нек је наша особита благодарност Њ. Кр. Височанству Књазу Петру, г. Министру војном с официрима цетињског гарнизона. који покојнику вијенац на сандуку положише; члановима Кр. Владе, чиновништву и грађанству цетињском, који на челу са Њ. Кр. В. Књазом Петром уз војничке почасту у великом броју испратише нашег покојника са цетињским свештенством до Црне Грете и увеличаше у велико његов спровод, нас до смрти задужише и у много наше болове ублажише.

Хвала такође војном лекару г. Д-р Иличковићу, који ни дневно ни ноћно не пожали труда, да нашег покојника из чељусти проклете смрти отвори.

Нек је наша дубока захвалност Добрљанима, Цекиљанима, Црмничанима и нашој браћи Љуботинјанима и Грађанима, који на глас покојникове смрти и поред слаба времена, у великом броју похиташе и до вјечне га куће испратише и с тим у много ублажише тешке наше ране. Особита хвала војничким гларварима Ријечке нахије, који покојнику при погребу одаше војничке почасту, као и г. потпоручику Нику Шољу, који се у име својих другова на гробу са онаквим дирљивим говором, са покојником опрости.

Још једном хвала свима онима, који било телеграфски било писмено изјавише нам своја саучешћа и нас за свагда задужише.

Љуботин, 18. октобра 1910.

Ожалошћени: мати **Јове**, супруга **Стане**, синови: **Вуко** и **Мићун**, шћер **Велика** и барјактар **Периша Кусовац** са породицом.
Р. 303 бр. 753 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Под притиском туге и догробне жалости, која нас снађе приликом смрти нашег никад непрежаљеног и незаборављеног мужа, оца, брата и стрица —

Оф. Јока Вунова Мартиновића

који се 12. овог мјесеца у 63-ој години свога живота, а после дужег боловања пресели у вјечност.

Сматрамо за особиту дужност, овим најсрдачније изјавити своју вјечиту захвалност сваком, ко нам било својим личним присуством, било писменим или телеграфским путем изјави своје саучешће, те нам тиме у неколико ублажише нашу голему тугу за милим покојником.

Особита захвалност г. г. лекарима, мјесним и из унутрашњости, који свој труд полагаше да би покојника истргли из чељусти немилосрдне смрти.

Г. г. свештеницима: Благоју Вукотићу, Тодору Деретићу и Нику Мартиновићу, који над покојником дан и ноћ лебдише и за покој душе његове својим пољубним молитвама Бога молише и до вјечне куће испратише.

Г. г. учитељима оvd. основне школе који са ђацима спроводу присуствоваше.

Врјечита хвала мјесном чиновништву, а тако и грађанству обојег пола који на глас смрти похиташе, покојника ожалише и до гроба испратише.

Хвала кумовима и пријатељима: Његушима, Цетињанима, Чевљанима, Озринићима, Пјешивцима, Рубежанима, Драговољћима, Студенчанима, Шаранцима и другима, који у оноликим мјесима похиташе да покојника ожале и посљедње му збогом рекну.

Још једном нека је сваком доживотна благодарност и захвалност.

Никшић, 18. октобра, 1910. год.

Ожалошћени: супруга **Јоша**, сестре: **Ђане** и **Јоша**, синови: **Секо**, **Ђуро**, **Мило** и **Петар**, шћери: **Ика**, **Мара**, **Стана**, **Милица**, **Љубица**, **Јулка**, **Ања** и **Јелена** са осталом родбином.
Р. 235. бр. 729 1,1